

že předpis Šu 46 zákona o úrazovém pojištění dělnickém ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. z roku 1888 vylučuje v tomto případě použití Šu 1315 obč. zák., tvrdíc naproti tomu, že předpisu Šu 46 úr. zák. nelze tu použít, protože byl úraz zaviněn nezdatností zaměstnanců podnikatelových, a že prý v takovém případě ručí podnikatel za celou škodu podle § 1315 obč. zák. Dovolání není v právu. Jest nesporno, že jde o úraz podnikový, následkem kterého syn žalobkyně přišel o život. V takovém případě platí bezvýhradně předpis Šu 46 úr. zák., podle kterého ručil by podnikatel jak vůči pojištěnci, tak vůči osobám po něm pozůstalým, za škodu jen tehdy, kdyby byl podnikový úraz úmyslně přivodil, což žalobkyně ani netvrdí. Všeobecný předpis Šu 1315 obč. zák. neplatí pro ty případy, pro které byly vydány zvláštní zákonné předpisy a takovým zvláštním předpisem pro obor úrazového pojištění dělnického jest právě § 46 úr. zák., jak již odvolací soud správně vyložil (srv. také rozhodnutí čís. 3740 a 3772 sb. n. s.). Dále poukazuje dovolání na to, že v tomto případě jest podnikatelem společnost s ručením obmezeným, o které se § 45 druhý odstavec úr. zák. nezmiňuje, takže prý již z toho důvodu nepřichází tu v úvahu ani § 46 úr. zák. Ani v tomto směru není dovolání důvodno. Ustanovení Šu 45 druhý odstavec úr. zák. nezmiňuje se ovšem zvláště o společnosti s ručením obmezeným, a nemohlo se ani o ní zmiňovati, protože v době vydání zákona tento druh obchodních společností ještě připuštěn nebyl. Ale přes to platí § 45 druhý odstavec a v důsledku toho i § 46 prvý odstavec úr. zák. i pro takové společnosti, ježto zákon chtěl pod předpis Šu 45 druhý odstavec zahrnouti podniky úrazovému pojištění podléhající, které nenáleží osobám fysickým, nýbrž jiným právním podmínům a jmenuje tam mimo jiné také »obchodní společnosti«, čímž míní obchodní společnosti jakéhokoliv druhu. Otázka viny nebo úmyslnosti posuzuje se pak podle oněch fysických osob, které jsou oprávněny za právnické osoby a jinaké právní podmínky jednati, tedy při společnostech s ručením obmezeným podle osob jednatelů (§ 15 zák. ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

### Čís. 6342.

**K tomu, by kupitel mohl po rozumu čl. 355 obch. zák. požadovati náhradu pro nedodání zbytku zboží, nestačí, že prodávatel zboží nedodal, nýbrž vyžaduje se též, by stalo se tak z jeho viny. Jest-li kupitel v prodlení se zaplacením dodané části zboží, nemůže na prodávateli požadovati, by v dodávce pokračoval.**

(Rozh. ze dne 6. října 1926, Rv I 735/26.)

Proti žalobě prodávatele o zaplacení kupní ceny za dodanou část zboží (příze) namítal žalovaný kupitel započtením pohledávku na náhradu škody, ježto prodávatel byl v prodlení s dodáním zbytku zboží. Pro-

cesní soud první stolice žalobě vyhověl a neuznal po právu vzájemnou pohledávku, uplatňovanou započtením. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

#### D ů v o d y:

Jde o náhradu škody způsobenou prý žalované firmě nedodáním zbývajících po odečtení toho, co bylo dodáno, 6318 kg příze. Není sporu, že žalobkyně tento zbytek nedodala. Avšak k tomu, by žalovaná mohla po rozumu čl. 355 obch. zák. požadovati náhradu škody pro nedodání uvedeného zbytku, nestačí jen, že žalobkyně zboží nedodala, nýbrž dalším předpokladem tohoto nároku jest, že žalobkyně má na nedodání zavinění. Zavinění však žalobkyni přičítati nelze. Žalobkyně dodala část zboží a žalovaná byla povinna podle ujednání, ježto žádá z jejích námitek proti správnosti dodávky neobstála, zboží ihned po obdržení zaplatiti. Neučinivši tak, ocitla se v prodlení. Je-li však kupitel s placením dodané mu části zboží v prodlení, nelze na prodávce požadovati, by v dodávce pokračoval, a prodávce v tom případě zavinění na nedodání dalšího zboží nepostihuje. Z toho důvodu byla vzájemná pohledávka právem zamítnuta.

#### Čís. 6343.

**»Převodem nemovitosti« miní se v §u 56, druhý odstavec, knih. zák. pouze převod smluvní, nikoliv příklep nemovitosti v exekuční dražbě.**

(Rozh. ze dne 7. října 1926, R I 675/26.)

Dne 22. srpna 1925 bylo na nemovitosti čp. 683 v K. poznamenáno pořadí pro zamýšlenou zápůjčku do výše 15.000 Kč s právní účinností až do 22. srpna 1926. Nemovitost přišla potom do exekuční dražby a byla dne 12. března 1926 vydražena. Dne 17. dubna 1926 bylo v pořadí poznámky vloženo z kauční listiny ze dne 1. (3.) srpna 1925 zástavní právo pro pohledávku městské spořitelny v J. 15.000 Kč. Při rozvrhovém roku dne 29. dubna 1926 vyhověl s o u d p r v é s t o l i c e odporu zadnějších knihovních věřitelů proti přikázání pohledávky městské spořitelny v J. v pořadí poznámky a pohledávku v tomto pořadí nepřikázal. R e k u r s n í s o u d přikázal městské spořitelně v J. pohledávku v pořadí poznámky. N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

#### D ů v o d y:

Stěžovatelé napadají usnesení rekursního soudu v tom směru, že z dražebního podání přikázána k hotovému zaplacení pohledávka spořitelny města J. 15.000 Kč, zajištěná zástavně na vydražené nemovitosti z kauční listiny ze dne 1. (3.) srpna 1925 v pořadí dříve poznamenaném pod pol. 29. Důvody, ze kterých rekursní soud tak učinil, nelze uznati